

अभ्यस्तस्य च । (३३/२४१७)

ह्रः इति वर्तते, तदभ्यस्तस्य इत्यनेन ^१व्यधिकरणम् । अभ्यस्तस्य यो ह्रयतिः । कश्चाभ्यस्तस्य ह्रयतिः ? ^२कारणम् । तेनाभ्यस्तकारणस्य ह्रयतेः प्रागेव द्विर्वचनात् सम्प्रसारणं भवति । जुहाव । ^३जुह्यते । जुहृषति ॥

बहुलं छन्दसि । (३४/३६१०)

ह्रः इति वर्तते । छन्दसि विषये ह्रयतेर्धातोर्बहुलं सम्प्रसारणं भवति । 'इन्द्राग्नौ ह्रवे' (ऋ. ५.४६.३) । देवीं सरस्वतीं ह्रवे । 'ह्रवेो लटि आत्मनेपदोत्तमैकवचने बहुलं छन्दसि इति शपो लुकि कृते सम्प्रसारणमुबडादेशश्च । न च भवति । ह्रयामि मरुतः शिवान् । 'ह्रयामि ^५(विश्वान्) देवां (ऋ. ७.३४.८) ॥

चायः की । (३६/३६११)

'बहुलं छन्दसि' (६.१.३४/३५१०) इति वर्तते । चायतेर्धातोः छन्दसि विषये बहुलं की इत्ययमादेशो भवति । 'विद्यन्ता न्यश्न्यं चिक्युर्न निचिक्युरन्यम्' (ऋ. १.१६४.३८) । लिटि उसि रूपम् । न ^७भवति । 'अग्नेर्ज्योतिनिचाय्यः' (वा.सं. ११.१)^९ ॥

अपस्पृधेथामानृचुरानृहुश्चिच्युषेतित्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्ताः । (३६/३६१२)

छन्दसि इति वर्तते । ^{१०}अपस्पृधेथाम् इति 'स्पर्ध सङ्घर्षे' (धा. पा. ३) इत्यस्य लङि आथामि द्विर्वचनं रेफस्य सम्प्रसारणम् अकारलोपश्च निपातनात् । 'इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथाम्' (ऋ. ६.६९.८) । अपास्पृधेथाम् इति भाषायाम् । अपर आह - स्पर्धेः अपपूर्वस्य लङि आथामि सम्प्रसारणमकारलोपश्च निपातनात् । 'बहुलं छन्दस्यमाङ्गयोगेऽपि' (६.४.७५/३५४६) इत्यङागमाभावः । अत्र प्रत्युदाहरणम् अपास्पृधेथाम् इति भाषायाम् ।

आनृचुः, आनृहुः इति । 'अर्च पूजायाम्' (धा.पा. २०४), 'अर्ह पूजायाम्' (धा.पा. ७४०) इत्यनयोर्धात्वोर्लिट्युसि ^{११}सम्प्रसारणम् अकारलोपश्च ^{१२}निपातनात् । ततो द्विर्वचनम्, उरदत्वम्, 'अत आदेः' (७.४.७०/२२४८) इति दीर्घत्वम् । 'तस्मान् नुड् द्विहलः' (७.४.७१/२२८८) इति नुडागमः । ^{१३}'य उग्रा अर्कमानृचुः' (ऋ. १.१९.४) । 'न वसून्यानुहुः' (अ. वे. २.३५.१) । आनृचुः, आनृहुः इति भाषायाम् ।

1. व्यधिकरणेन विशिष्यते ड. 2. यत् तस्य इत्यधिकम् क. ह. 3. चोह्यते जोह्यति क. 4. ह्रयते. फ. 5. विश्वे क, विश्वान् इति विश्वेदेवान् क. ह. विश्वान् ऋग्वेदपाठे नास्ति 6. निचिकीवान् निचिक्युरन्यत् फ. 7. च इत्यधिकम् ड. 8. अग्नेर्ज्योतिनिचाय्य पृथिव्या अध्याभरत् क.ड. 9. दीर्घोच्चारणं किमर्थम् । चिकीताम् इत्यधिकम् ह. 10. अपस्पृधेथाम् आनृचुः आनृहुः चिच्युषे तित्याज श्रातः श्रितम् आशीः अशीर्ताः इति शब्दाः निपात्यन्ते छन्दसि विषये इत्यधिकम् ब.क.ड.फ.ह. 11. च इत्यधिकम् ग. 12. निपात्यते फ. 13. यञ्या इति मुद्रितः पाठः